

Весна

Михайло Старицький

Ранок пахощами віє;
Ясно й широко вгорі,
І рожевим світлом мріє
Риза пишної зорі –
Вся у перлах, самоцвітах,
В легкім плетиві з хмарин..
І ось-ось загра по вітах
Промінь золотом рясним...
Ген над срібною рікою
Коливається туман,
І яскравою росою
Оksamитний грає лан;
Але тихо ще в долині –
Не підійме сонних вій...
І прозористі сутіні
Повні там баєчних мрій:
Мов веселкової казки
Не скінчили дивні сни...
Всюди барви, всюди ласки
Чарівничої весни...
Всюди чується обуда
Від німого забуття...
Ждеш і сам якогось чуда,
Визволенного життя...
Гей, зникай усе негоже,
Прокидайся кривний люд!
Ощастя ж, ласкавий боже,
Наш новий, суспільний труд!